WYROK SĄDU (szósta izba)

z dnia 13 września 2010 r.*

W sprawie T-452/04

Éditions Odile Jacob SAS, z siedzibą w Paryżu (Francja), reprezentowana przez adwokatów W. van Weerta, O. Frégeta, M. Struysa, M. Potel oraz L. Eskenazi,

strona skarżąca,

przeciwko

Komisji Europejskiej, reprezentowanej początkowo przez A. Whelana, O. Beynet, A. Bouqueta oraz F. Arbaulta, a następnie przez A. Bouqueta oraz O. Beynet, działających w charakterze pełnomocników,

strona pozwana,

popieranej przez:

Wendel Investissement SA, z siedzibą w Paryżu, reprezentowaną początkowo przez adwokatów C. Couadou oraz M. Trabucchi, a następnie przez M. Trabucchi oraz F. Gordona,

oraz przez:

Lagardère SCA, z siedzibą w Paryżu, reprezentowaną początkowo przez adwokatów A. Wincklera, I. Girgensona oraz S. Sorinasa Jimena, a następnie przez A. Wincklera, F. de Bure'a oraz J.B. Pinçona,

interwenienci,

mającej za przedmiot skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji (2004) D/203365 z dnia 30 lipca 2004 r. dotyczącej zatwierdzenia Wendel Investissement jako nabywcy aktywów zbywanych zgodnie z decyzją Komisji 2004/422/WE z dnia 7 stycznia 2004 r. uznającą koncentrację za zgodną ze wspólnym rynkiem i z porozumieniem w sprawie Europejskiego Obszaru Gospodarczego (sprawa COMP/M.2978 – Lagardère/Natexis/VUP) (Dz.U. L 125, s. 54),

SĄD (szósta izba),

w składzie: A.W.H. Meij, prezes, V. Vadapalas i L. Truchot (sprawozdawca), sędziowie,

sekretarz: T. Weiler, administrator,

uwzględniając procedurę pisemną i po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 28 stycznia 2010 r.,

wydaje następujący

Wyrok

Okoliczności powstania sporu

1 W dniu 25 września 2002 r. Vivendi Universal SA (zwana dalej „VU") postanowiła zbyć aktywa wydawnictwa, które na terenie Europy należały do jej spółki zależnej Vivendi Universal Publishing SA (zwanej dalej „VUP").

2 Lagardère SCA złożyła ofertę nabycia tych aktywów, w skład których wchodziły udziały i aktywa umożliwiające nabycie kontroli nad VUP (zwane dalej „omawianymi aktywami").

3 Okazało się jednak, że terminarz sprzedaży sporządzony przez spółkę VU, która zamierzała zbyć omawiane aktywa i uzyskać cenę sprzedaży w najkrótszym możliwym terminie, nie był zgodny z terminarzem formalności niezbędnych do uzyskania uprzedniego zatwierdzenia planu przejęcia przez właściwe władze ds. konkurencji.

4 Lagardère zwróciła się zatem do Natexis Banques Populaires SA (zwanej dalej „NBP") o tymczasowe wstąpienie w jej miejsce – za pośrednictwem jednej z jej spółek zależnych, powołanych w celu nabycia omawianych aktywów od VUP – które miałoby polegać na nabyciu omawianych aktywów na okres przejściowy, a następnie odsprzedaniu ich spółce Lagardère, gdy tylko plan przejęcia zostanie zatwierdzony.

5 Pismem z dnia 8 października 2002 r. NBP zaakceptowała propozycję Lagardère.

6 Lagardère i NBP przedstawiły Komisji Europejskiej podstawowe warunki przejęcia omawianych aktywów przez NBP, które instytucja ta zaakceptowała.

7 Następnie Lagardère przedstawiła spółce VU swą ofertę przejęcia omawianych aktywów, przewidującą zastąpienie Lagardère przez NBP bądź jakikolwiek inny podmiot należący do tej grupy.

8 W dniu 29 października 2002 r. VU zaakceptowała zbycie omawianych aktywów na rzecz Lagardère.

9 W dniu 3 grudnia 2002 r. Investima 10 SAS, spółka w pełni zależna od Ecrinvest 4 SA, będącej z kolei spółką w pełni zależną od kontrolowanej w pełni przez NBP spółki Segex Sarl, podpisała na rzecz VUP promesę nabycia omawianych aktywów.

10 W tym samym dniu Segex i Ecrinvest 4 zawarły z Lagardère umowę sprzedaży (zwaną dalej „umową sprzedaży") zezwalającą Lagardère (za pośrednictwem Ecrinvest 4) na nabycie – po zatwierdzeniu przez Komisję planowanej koncentracji – całości kapitału zakładowego spółki Investima 10, która objęła omawiane aktywa z zastrzeżeniem skorzystania przez VUP ze wspomnianej promesy nabycia. Cena zakupu akcji została zapłacona z góry przez Lagardère spółce Segex, do której należały wszystkie akcje składające się na kapitał zakładowy spółki Ecrinvest 4.

11 W dniu 20 grudnia 2002 r. VUP skorzystała z promesy nabycia złożonej przez spółkę Investima 10 i w tym samym dniu spółka ta zawarła z VUP umowę sprzedaży omawianych aktywów.

12 W tym samym dniu NBP opublikowała następujący komunikat prasowy:

„NBP nabywa całość sprzedawanych aktywów w celu ich odsprzedaży [spółce Lagardère] po uzyskaniu zezwolenia władz ds. konkurencji.

Od dnia dzisiejszego aktywa VUP należeć będą do spółki Investima 10 pośrednio kontrolowanej w pełni przez NBP.

Ta spółka akcyjna posiadająca zarząd i radę nadzorczą staje się spółką macierzystą spółek, do których należą zbywane aktywa.

[…]”.

13 Zgodnie z art. 4 ust. 1 umowy sprzedaży:

„ii) [Segex] poręcza wykonanie zobowiązań Ecrinvest 4, a Ecrinvest 4 zobowiązuje się do zapewnienia, aby:

[…]

c) [Investima 10] powołała w charakterze członków [swego] zarządu […] jedną lub kilka niezależnych osób trzecich, z wyłączeniem jakichkolwiek osób związanych wcześniej z grupami [Segex] bądź [Lagardère];

[…]

e) w statucie [Investimy 10] przyznano członkowi zarządu wyłączne kompetencje, jakie mogą [przysługiwać] zarządowi na podstawie niniejszej umowy w relacjach z Komisją […] bądź jakimkolwiek innym właściwym organem ds. konkurencji oraz aby do pełnienia tej funkcji powołana została niezależna osoba trzecia […]”.

14 W dniu 20 grudnia 2002 r. powołany został zarząd Investimy 10, przy czym pan B., będący prezesem kancelarii S., został mianowany członkiem zarządu, którego powołano jako „niezależną osobę trzecią" w rozumieniu art. 4 ust. 1 ppkt (ii) lit. e) umowy sprzedaży.

15 Artykuł 2 ust. 2 umowy podpisanej przez Ecrinvest 4 oraz kancelarię S. w dniu 19 grudnia 2002 r. stanowi w akapicie pierwszym, że w ramach swego umocowania do reprezentacji spółki pan B. będzie działać w interesie Investimy 10 oraz w interesie omawianych aktywów, w szczególności zaś w trosce o utrzymanie ich zdatności do prowadzenia działalności gospodarczej, wartości ekonomicznej oraz konkurencyjności.

16 W tym celu art. 2 ust. 2 akapit drugi umowy stanowi, że pan B. winien przestrzegać oraz zapewnić przestrzeganie przez zarząd Investimy 10:

„i) [postanowień] zawartych w art. 4 umowy sprzedaży […] dotyczących […] zasad starannego zarządzania aktywami, których przestrzegania wymaga się od zarządu oraz organów spółki odpowiedzialnych za jej udziały, w celu »zachowania integralności aktywów i ich wartości«.

[…]".

17 W dniu 14 kwietnia 2003 r. Lagardère notyfikowała Komisji plan przejęcia omawianych aktywów VUP, postępując zgodnie z art. 4 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 4064/89 z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (sprostowanie w Dz.U. 1990, L 257, s. 13), zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 1310/97 z dnia 30 czerwca 1997 r. (Dz.U. L 180, s. 1).

18 Decyzją z dnia 5 czerwca 2003 r., wobec stwierdzenia, że zgłoszony plan koncentracji wzbudza poważne wątpliwości co do zgodności ze wspólnym rynkiem, Komisja rozpoczęła pogłębioną kontrolę tej transakcji, na podstawie art. 6 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 4064/89.

19 Z pism stron wynika, że z dniem 14 października 2003 r. Investima 10 została przekształcona w spółkę Editis SA.

20 W dniu 27 października 2003 r. Komisja wystosowała do Lagardère pismo w sprawie przedstawienia zarzutów, sygnalizując problemy w dziedzinie konkurencji, jakie stwarza zgłoszona koncentracja. W dniu 17 listopada Lagardère udzieliła odpowiedzi na rzeczone pismo.

21 W konsekwencji, w dniu 2 grudnia 2003 r., Lagardère przedstawiła Komisji szereg środków naprawczych w formie zobowiązań do odsprzedaży omawianych aktywów.

22 Decyzja Komisji 2004/422/WE (sprawa COMP/M.2978 – Lagardère/Natexis/VUP) (Dz.U. L 125, s. 54) z dnia 7 stycznia 2004 r. (zwana dalej „decyzją z dnia 7 stycznia 2004 r."), wydana na podstawie art. 8 ust. 2 rozporządzenia nr 4064/89, stanowi:

„Artykuł 1

Zgłoszona transakcja, zmieniona pakietem zobowiązań z dnia 21 grudnia 2003 r., w ramach której Lagardère uzyskuje wyłączną kontrolę nad [omawianymi aktywami] VUP, występującej obecnie pod nazwą Editis, zostaje uznana za zgodną ze wspólnym rynkiem oraz z porozumieniem w sprawie Europejskiego Obszaru Gospodarczego.

Artykuł 2

Artykuł 1 znajduje zastosowanie wyłącznie w razie całkowitego wypełnienia przez Lagardère zobowiązań wymienionych [w] załączniku II.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja obowiązuje z zastrzeżeniem całkowitego wypełnienia przez Lagardère pozostałych zobowiązań opisanych w załączniku II".

23 Zgodnie z pkt 1 zobowiązań zawartych w załączniku II Lagardère zobowiązana jest do odsprzedaży całości aktywów Éditis (zwanych dalej „odsprzedawanymi aktywami") z wyłączeniem aktywów wyliczonych tamże (zwanych dalej „zachowanymi aktywami").

24 Odsprzedawane aktywa stanowiły w przybliżeniu 60–70% światowego obrotu VUP i 70–80% obrotu uzyskanego przez VUP na rynkach wydawnictw francuskojęzycznych, których dotyczyła zatwierdzona koncentracja (zwana dalej „koncentracją").

25 Punkt 2 zobowiązań Lagardère wskazuje, że zachowane aktywa opisane są szczegółowo w załączniku I do zobowiązań.

26 Zgodnie z pkt 3 Lagardère zobowiązuje się do zawarcia ostatecznych umów odsprzedaży w terminie uznanym za poufny, biegnącym począwszy od daty doręczenia decyzji o warunkowym zatwierdzeniu koncentracji oraz do dokonania rzeczywistej odsprzedaży w uznanym za poufny terminie, biegnącym od daty zawarcia umowy.

27 Lagardère pozostawiono możliwość wyboru nabywcy odsprzedawanych aktywów, przy uwzględnieniu kryteriów selekcji określonych w pkt 10 zobowiązań w następujący sposób:

„W celu zachowania rzeczywistej konkurencji na właściwych rynkach, zgłaszający zobowiązuje się do zbycia odsprzedawanych aktywów na rzecz jednego lub kilku niezależnych od zgłaszającego nabywców, spełniających następujące warunki:

a) Lagardère nie może mieć znaczących interesów bezpośrednich lub pośrednich, dotyczących przedsiębiorstwa takiego nabywcy lub nabywców;

b) nabywca lub nabywcy muszą być podmiotami zdolnymi do prowadzenia działalności gospodarczej, będącymi w stanie utrzymać lub rozwijać rzeczywistą konkurencję i dysponujący bodźcami gospodarczymi w tym zakresie, przy czym sformułowanie to nie wyklucza a priori żadnej kategorii nabywców przemysłowych ani finansowych;

c) ponadto nabycie jednego lub większej liczby zbywanych aktywów przez potencjalnego nabywcę nie może prowadzić do powstania nowych problemów w dziedzinie konkurencji ani opóźniać wykonywania zobowiązań. Zgłaszający powinien być w stanie udowodnić Komisji, że nabywca spełnia wymogi określone w zobowiązaniach i że zbywane aktywa zostały zbyte z poszanowaniem niniejszych zobowiązań;

d) nabywca lub nabywcy będą posiadać bądź będą w stanie uzyskać w rozsądnym czasie wszelkie zezwolenia niezbędne do nabycia i korzystania ze zbywanych aktywów".

28 Punkt 14 zobowiązań Lagardère stanowi, że wybór nabywcy lub nabywców podlega zatwierdzeniu przez Komisję i że wniosek o zatwierdzenie zainteresowanych kandydatów winien zawierać informacje umożliwiające Komisji zbadanie, czy ich kandydatury spełniają wymogi określone w pkt 10, które wymieniono w pkt 27 niniejszego wyroku.

29 Lagardère powinna wyznaczyć pełnomocnika spełniającego wymogi, które w pkt 15 zobowiązań sformułowano w następujący sposób:

„Zgłaszający wyznaczy pełnomocnika powołanego do realizacji zadań określonych poniżej. Pełnomocnik winien być osobą niezależną do Lagardère i Editis, posiadającą kwalifikacje niezbędne do pełnienia swych funkcji – na przykład kwalifikacje doradcy bankowego, konsultanta lub audytora – oraz nienarażoną na konflikt interesów. Pełnomocnik będzie otrzymywać od Lagardère wynagrodzenie na warunkach, które nie zagrażają prawidłowemu wykonywaniu jego funkcji ani jego niezależności".

30 Punkt 9 zobowiązań Lagardère stanowi, że osoba zarządzająca poszczególnymi składnikami aktywów (Hold Separate Manager) powoływana będzie w następujący sposób:

„Zgłaszający wyznaczy [osobę zarządzającą wyodrębnionymi składnikami aktywów] odpowiedzialną za zarządzanie zbywanymi aktywami pod nadzorem pełnomocnika. [Osoba zarządzająca wyodrębnionymi składnikami aktywów] winna zarządzać zbywanymi aktywami w sposób niezależny i w toku pełnienia zwykłych czynności, w celu zapewnienia, aby zachowana została ich zdatność do prowadzenia działalności gospodarczej, zbywalność, konkurencyjność i niezależność od zachowanych aktywów oraz od pozostałej działalności Lagardère. W sytuacji gdy członek zarządu spółki zależnej Editis odpowiedzialny za sprzedaż aktywów zaprzestanie pełnienia swych funkcji [osoba zarządzająca wyodrębnionymi składnikami aktywów] będzie uprawniona do wyznaczenia jego następcy, pod nadzorem pełnomocnika".

31 Zadania pełnomocnika określone są w zobowiązaniach Lagardère w następujący sposób:

„20 Celem działań pełnomocnika jest zapewnienie wykonania niniejszych zobowiązań. Komisja będzie kierować do pełnomocnika, z urzędu bądź na żądanie pełnomocnika lub zgłaszającego, wszelkie instrukcje dotyczące wykonania niniejszych zobowiązań.

21. Do zadań pełnomocnika należy:

a) zapewnienie, aby zbywane aktywa były utrzymywane i zarządzane w ramach odrębnej struktury, w sposób odrębny i niezależny od zarządu sprawowanego nad zachowanymi aktywami oraz inną działalnością Lagardère, aż do dnia rzeczywistej sprzedaży zbywanych aktywów;

b) zapewnienie, aby [osoba zarządzająca wyodrębnionymi składnikami aktywów] utrzymała zdatność do prowadzenia działalności oraz zbywalność zbywanych aktywów, a także aby zarząd zbywanymi aktywami i ich eksploatacja odbywały się w ramach zwykłego toku działalności i zgodnie z wcześniejszymi praktykami, aż do dnia rzeczywistej sprzedaży zbywanych aktywów;

c) zapewnienie, aby podejmowane były skuteczne środki w tym celu, aby żadna istotna z punktu widzenia konkurencji informacja dotycząca zbywanych aktywów nie została przekazana zgłaszającemu, z wyjątkiem informacji niezbędnych do sprzedaży zbywanych aktywów na najlepszych możliwych warunkach i z poszanowaniem niniejszych zobowiązań;

d) zapewnienie, aby działania restrukturyzacyjne były prowadzone zgodnie z niniejszymi zobowiązaniami, aby pełnomocnik był informowany o treści rozmów prowadzonych między Lagardère a Editis dotyczących wyodrębniania części przedsiębiorstwa oraz aby w razie konieczności sam uczestniczył w takich rozmowach;

[…]

f) generalnie, zapewnienie, aby utrzymana została pełna wartość gospodarcza i konkurencyjna zbywanych aktywów oraz podejmowanie w tym celu wszelkich stosownych działań;

g) generalnie, czuwanie nad tym, aby zgłaszający wykonywał niniejsze zobowiązania w satysfakcjonujący sposób".

32 Ponadto pkt 24 zobowiązań stanowi, że:

„W razie braku porozumienia między Lagardère a Editis co do działań restrukturyzacyjnych niezbędnych do wykonania niniejszych zobowiązań, każda ze stron może powiadomić o tym pełnomocnika listem poleconym, którego kopia winna zostać doręczona drugiej stronie. Pełnomocnik zaproponuje, w najkrótszym możliwym terminie i po wysłuchaniu stron z poszanowaniem zasady kontradyktoryjności, zakres niezbędnych działań restrukturyzacyjnych. Pełnomocnik przedstawi Komisji sprawozdanie informujące o treści udzielonych przez siebie zaleceń. Jeżeli mimo to Lagardère i Editis nie dojdą do porozumienia, każda ze stron będzie mogła zwrócić się do Komisji o ustalenie, po wysłuchaniu stron z poszanowaniem zasady kontradyktoryjności, zakresu niezbędnych działań restrukturyzacyjnych".

33 Wreszcie zobowiązania Lagardère ujęte w części zatytułowanej „Zmiana formy prawnej spółki Editis" brzmią:

„30. Po zatwierdzeniu przez Komisję nowego statutu zgłaszający przekształci Editis w uproszczoną spółkę akcyjną. Po dokonaniu tego przekształcenia organami spółki Editis będą […] prezes zarządu, któremu powierzone zostaną funkcje [osoby zarządzającej wyodrębnionymi składnikami aktywów] oraz […] komitet akcjonariuszy złożony z trzech […] przedstawicieli pełnomocnika, o których mowa powyżej w pkt 15, oraz dwóch […] przedstawicieli Lagardère.

31. Uproszczona spółka akcyjna zostanie zorganizowana zgodnie z następującymi zasadami:

a) zarząd spółką Editis sprawować będzie prezes zarządu pod nadzorem pełnomocnika, w ramach powierzonych mu zadań, które opisano powyżej;

b) komitet akcjonariuszy sprawować będzie kontrolę nad zarządzaniem zachowanymi aktywami i z tego tytułu uprawniony będzie do otrzymywania wszelkich informacji dotyczących tych aktywów;

c) w odniesieniu do zbywanych aktywów komitet akcjonariuszy uprawniony będzie do otrzymywania, pod nadzorem pełnomocnika, informacji dotyczących wszelkich decyzji bądź zdarzeń, które mogą wpłynąć na interesy majątkowe Lagardère dotyczące zbywanych aktywów, a w szczególności następujące informacje na temat: bieżących wyników działalności, decyzji o inwestycjach, sprzedaży aktywów lub transakcjach zakupu o wartości przewyższającej 200 000 EUR, decyzji wpływających na poziom zadłużenia spółki oraz dotyczących wszelkiego rodzaju gwarancji, a także wszelkich decyzji strategicznych bądź decyzji wykraczających poza zakres bieżącej działalności gospodarczej. Pełnomocnik zapewni jednak, aby poufne informacje handlowe lub operacyjne dotyczące zbywanych aktywów, w tym – w stosownym przypadku – informacje, o których mowa w zdaniu poprzednim, nie zostały ujawnione Lagardère.

32. W okresie między podjęciem przez Komisję decyzji o zatwierdzeniu zgłoszonej transakcji a przekształceniem Editis w uproszczoną spółkę akcyjną zarząd nad spółką Editis pozostanie w gestii obecnie istniejących organów spółki, działających w porozumieniu z pełnomocnikiem. W trakcie tego okresu Lagardère, jako akcjonariusz spółki Editis, uprawniona będzie do otrzymywania wszelkich informacji dotyczących zachowanych aktywów. W odniesieniu do zbywanych aktywów pełnomocnik zapewni, aby Lagardère przekazywane były informacje, o których mowa powyżej w pkt 31 lit. c)".

34 W dniu 5 lutego 2004 r. Komisja:

— zaakceptowała A.K. jako osobę zarządzającą wyodrębnionymi składnikami aktywów i zatwierdziła przedłożony w dniu 30 stycznia 2004 r. projekt dokumentu określającego zakres jego obowiązków;

— zaakceptowała wyznaczenie w charakterze pełnomocnika kancelarii S., reprezentowanej przez swego prezesa, pana B., oraz zatwierdziła przedstawiony w dniu 30 stycznia 2004 r. projekt pełnomocnictwa.

35 W dniu 9 lutego 2004 r. Lagardère mianowała kancelarię S. pełnomocnikiem.

36 W dniu 25 marca 2004 r. Editis została przekształcona – w wykonaniu pkt 30 zobowiązań Lagardère – w uproszczoną spółkę akcyjną, do której organów należał odtąd – oprócz prezesa zarządu pełniącego funkcję zarządcy wyodrębnionych składników aktywów – komitet akcjonariuszy złożony z trzech przedstawicieli pełnomocnika i dwóch przedstawicieli Lagardère.

37 Lagardère kontaktowała się z kilkoma przedsiębiorstwami (w tym ze skarżącą) potencjalnie zainteresowanymi nabyciem odsprzedawanych aktywów.

38 Skarżąca wyraziła swe zainteresowanie proponowaną transakcją. Faksem z dnia 28 kwietnia 2004 r. złożyła spółce Lagardère swą ofertę przejęcia.

39 W komunikacie z dnia 19 maja 2004 r. Lagardère ogłosiła, że zatrzymała oferty zakupu złożone przez pięciu potencjalnych nabywców, w tym ofertę skarżącej, i że do północy 25 maja 2004 r. przyznaje wyłączność na prowadzenie negocjacji spółce Wendel Investissement SA (zwanej dalej „Wendel").

40 W dniu 28 maja 2004 r. Lagardère i Wendel sporządziły projekt porozumienia w sprawie nabycia odsprzedawanych aktywów.

41 Pismem z dnia 4 czerwca 2004 r. Lagardère zwróciła się do Komisji o zatwierdzenie spółki Wendel, jako nabywcy tych aktywów.

42 W dniu 5 lipca 2004 r. kancelaria S. przedstawiła Komisji zwięzłe sprawozdanie, w którym uznała, że kandydatura spółki Wendel spełnia kryteria określone w pkt 10 zobowiązań Lagardère.

43 Decyzją (2004) D/203365 z dnia 30 lipca 2004 r. Komisja zaakceptowała spółkę Wendel jako nabywcę odsprzedawanych aktywów, uznawszy, że spełnia ona kryteria zatwierdzenia w pkt 10 zobowiązań Lagardère.

44 Decyzję tę wydano zgodnie z pkt 14 zobowiązań Lagardère i na podstawie wspomnianego wyżej wniosku o zatwierdzenie nabywcy, załączonego do niego projektu umowy sprzedaży, sprawozdania kancelarii S., pisemnych odpowiedzi Lagardère i Wendel na wystosowane przez Komisję żądanie przedstawienia informacji, informacji dostarczonych przez Wendel podczas spotkania ze służbami Komisji, a także wymiany poglądów na temat kandydatury Wendel z organizacjami reprezentującymi personel Editis oraz zainteresowane strony trzecie.

45 Pismem złożonym w sekretariacie Sądu w dniu 8 lipca 2004 r. skarżąca wniosła skargę o stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 7 stycznia 2004 r. (sprawa T-279/04).

46 Faksem z dnia 27 sierpnia 2004 r. Komisja przekazała do wiadomości skarżącej – w odpowiedzi na jej prośbę – decyzję w przedmiocie zatwierdzenia Wendel jako nabywcy odsprzedawanych aktywów.

47 Przeniesienie na Wendel własności tych aktywów, określonych mianem „Nouvel Editis" nastąpiło w dniu 30 września 2004 r.

Postępowanie

48 Pismem złożonym w dniu 8 listopada 2004 r. skarżąca wniosła niniejszą skargę o stwierdzenie nieważności decyzji o zatwierdzeniu nabywcy z dnia 30 lipca 2004 r. (zwanej dalej „decyzją z dnia 30 lipca 2004 r.").

49 Wyrokiem z dnia dzisiejszego Sąd (szósta izba) oddalił skargę o stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 7 stycznia 2004 r. wniesioną przez skarżącą w sprawie T-279/04.

50 Pismami złożonymi w dniach 25 stycznia i 24 marca 2005 r. Wendel i Lagardère wniosły o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenientów na poparcie żądań Komisji zgodnie z art. 115 regulaminu postępowania przed Sądem.

51 Pismami złożonymi w dniach 3 marca i 18 kwietnia 2005 r. skarżąca, po pierwsze, zażądała, aby zgodnie z art. 116 § 2 regulaminu postępowania pewne dokumenty załączone do skargi i pewne fragmenty samej skargi, a także odpowiedzi na skargę,

nie zostały przekazane Wendel i Lagardère w ramach dokumentów procesowych, a po drugie, przedstawiła nieobjęte poufnością wersje tych dokumentów, w celu ich doręczenia wskazanym spółkom.

52 Postanowieniami prezesa czwartej izby z dnia 11 maja i 25 października 2005 r. Lagardère i Wendel zostały dopuszczone do udziału w postępowaniu w charakterze interwenientów popierających żądania Komisji, zaś sekretariat Sądu został poinstruowany o tym, że podmiotom tym należy doręczyć nieobjęte poufnością wersje dokumentów procesowych.

53 Pismem złożonym w sekretariacie Sądu w dniu 10 czerwca 2005 r. Lagardère zakwestionowała wniosek skarżącej dotyczący zachowania poufności tych dokumentów.

54 Lagardère i Wendel przedstawiły uwagi interwenienta w dniach 16 września 2005 r. i 27 kwietnia 2006 r.

55 Skarżąca ustosunkowała się do tych uwag w pismach złożonych w dniach 8 listopada 2005 r. i 4 lipca 2006 r.

56 Postanowieniem z dnia 19 czerwca 2007 r. prezes czwartej izby oddalił wniosek o zachowanie poufności dokumentów złożony przez skarżącą w odniesieniu do Lagardère i poinstruował sekretariat Sądu o tym, że Lagardère należy doręczyć oryginalne wersje stosownych dokumentów.

57 W wyniku zmiany składu izb Sądu sędzia sprawozdawca został przeniesiony do szóstej izby, której w konsekwencji, w dniu 24 października 2008 r., została przydzielona niniejsza sprawa.

58 Na podstawie sprawozdania sędziego sprawozdawcy Sąd (szósta izba) postanowił otworzyć procedurę ustną oraz wezwać strony do udzielenia pisemnych odpowiedzi na pewne pytania. Strony zadośćuczyniły temu żądaniu w wyznaczonym terminie.

59 Na rozprawie w dniu 28 stycznia 2010 r. wysłuchano wystąpień stron oraz odpowiedzi udzielonych przez nie na pytania Sądu.

60 Wyrokiem z dnia 9 czerwca 2010 r. w sprawie T-237/05 Éditions Odile Jacob przeciwko Komisji, Zb.Orz. s. II-2245, Sąd stwierdził nieważność decyzji Komisji z dnia 7 kwietnia 2005 r. oddalającej wniosek skarżącej zmierzający do uzyskania, na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145, s. 43), dostępu do pewnych dokumentów w celu wykorzystania ich na poparcie niniejszej skargi.

61 Pismem złożonym w dniu 21 czerwca 2010 r. skarżąca zwróciła się o zawieszenie postępowania w niniejszej sprawie na rozsądny okres, począwszy od doręczenia przez Komisję rzeczonych dokumentów.

Żądania stron

62 Skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 30 lipca 2004 r.;

— obciążenie Komisji i Lagardère kosztami postępowania.

63 Komisja, popierana przez Lagardère i Wendel, wnosi do Sądu o:

— oddalenie skargi;

— obciążenie strony skarżącej kosztami postępowania.

Co do prawa

64 W uzasadnieniu skargi skarżąca podnosi cztery zarzuty, w ramach których twierdzi odpowiednio, że Komisja, po pierwsze, uchybiła ciążącemu na niej obowiązkowi przeprowadzenia kontroli selekcji kandydatów do nabycia odsprzedawanych aktywów, po drugie, zatwierdziła jako nabywcę spółkę Wendel na podstawie sprawozdania sporządzonego przez pełnomocnika, który nie był niezależny od Editis, Lagardère i Wendel, po trzecie, naruszyła ciążący na niej obowiązek uzasadnienia, a po czwarte, popełniła oczywisty błąd w ocenie zgodności kandydatury Wendel z przesłankami zatwierdzenia nabywcy odsprzedawanych aktywów, określonymi w pkt 10 lit. b) zobowiązań Lagardère.

65 W pierwszej kolejności należy zbadać zarzut drugi, w ramach którego skarżąca utrzymuje, że decyzja z dnia 30 lipca 2004 r. została wydana na podstawie sprawozdania sporządzonego przez pełnomocnika, który nie był niezależny od Editis.

Argumenty stron

66 Skarżąca podnosi, że kiedy, w dniu 9 lutego 2004 r., Lagardère wyznaczyła na podstawie pkt 15 zobowiązań kancelarię S., reprezentowaną przez jej prezesa – pana B., jako pełnomocnika, już od 20 grudnia 2002 r. pan B. był członkiem zarządu Investimy 10, przekształconej później – w dniu 14 października 2003 r. – jak wskazano powyżej w pkt 19 w spółkę Editis.

67 Według skarżącej, jako członek zarządu Editis wyposażony w pełen zakres kompetencji przysługujących członkom zarządu w stosunkach z osobami trzecimi, pan B. nie był niezależny od Editis, wbrew wymogowi sformułowanemu w pkt 15 zobowiązań.

68 Sprawowanie funkcji niezależnego pełnomocnika umocowanego do nadzorowania, w imieniu i na rachunek Komisji, odsprzedaży zbywanych aktywów wymaga bowiem, aby działająca w tym charakterze osoba nie posiadała jakichkolwiek powiązań z podmiotem, którego zbycie aktywów ma ona nadzorować, a zwłaszcza powiązań o charakterze finansowym. Tymczasem pan B. pobierał wynagrodzenie z tytułu sprawowania funkcji członka zarządu.

69 Ponadto pan B. pozostawał członkiem zarządu Editis aż do dnia 25 marca 2004 r., co oznacza, że od dnia 9 lutego 2004 r. do wskazanej wcześniej daty łączył dwie funkcje, które polegały na kontrolowaniu, odpowiednio, sprzedaży Editis na rzecz Lagardère oraz zbycia odsprzedawanych aktywów na rzecz osoby trzeciej.

70 Wreszcie nawet po zaprzestaniu pełnienia funkcji członka zarządu Editis pan B. musiał pozostawać związany z tą spółką, ponieważ jeszcze przez kilka lat mógł on zostać

pociągnięty do odpowiedzialności cywilnej bądź karnej przez akcjonariuszy i osoby trzecie.

71 Samo istnienie wątpliwości co do niezależności pełnomocnika wystarczy do unieważnienia procedury dotyczącej odsprzedawanych aktywów, a w konsekwencji do stwierdzenia nieważności decyzji z dnia 30 lipca 2004 r. Sporządzone przez pełnomocnika sprawozdanie z oceny kandydatury nabywcy stanowiło bowiem podstawowy i decydujący element decyzji Komisji w przedmiocie zatwierdzenia bądź odmowy zatwierdzenia zainteresowanego nabywcy.

72 Nie podważając znaczenia samej roli pełnomocnika w procedurze odsprzedaży aktywów, należy wskazać, że wnioski z jego sprawozdania musiały mieć decydujący wpływ na treść decyzji z dnia 30 lipca 2004 r. Wystarczy porównać wnioski ze sprawozdania pełnomocnika z decyzją z dnia 30 lipca 2004 r., aby stwierdzić, że decyzja opiera się wprost na treści sprawozdania, które w wielu aspektach pełniło funkcję wzoru dla jej konstrukcji.

73 Komisja kwestionuje argumenty skarżącej. Przypomina, że gdy VUP znalazła się pod kontrolą NBP, pan B. – prezes kancelarii S. – mianowany został członkiem zarządu Investimy 10 – spółki zależnej od NBP, w której posiadaniu były omawiane aktywa – zgodnie z art. 4 ust. 1 ppkt (ii) lit. e) umowy sprzedaży.

74 Zważywszy, że osoba ta, występując jako osoba trzecia niezależna od właściwych władz ds. konkurencji, pełniła funkcję zarządu Investimy 10, przekształconej potem w Editis, funkcja ta była porównywalna z rolą pełnomocnika, określoną w pkt 15 zobowiązań Lagardère.

75 Po mianowaniu kancelarii S. – reprezentowanej przez swego prezesa, pana B. – pełnomocnikiem umocowanym do nadzorowania wykonania zobowiązań Lagardère w zakresie odsprzedaży, w następstwie przejęcia przez Lagardère kontroli nad Editis, pan B. kontynuował tymczasowo pełnienie funkcji niezależnego członka zarządu Editis, otrzymującego wynagrodzenie od NBP ze względu na swą wiedzę na temat spraw spółki Editis, jaką uzyskał on w związku ze sprawowanym stanowiskiem.

76 Dalsza obecność pana B. w składzie zarządu nie tylko nie prowadziła do powstania stosunku zależności między panem B. a spółką Editis, ale także była ona w pełni zgodna z decyzją z dnia 7 stycznia 2004 r. oraz z zobowiązaniami Lagardère. Miało to na celu wyeliminowanie wpływu Lagardère na zarządzanie spółką Editis w okresie przejściowym, w trakcie którego organy spółki istniejące od chwili przejęcia przez NBP kontroli nad VUP miały, zgodnie z pkt 30 zobowiązań Lagardère, kontynuować pełnienie swych funkcji aż do dnia przekształcenia Editis w uproszczoną spółkę akcyjną, co nastąpiło w dniu 25 marca 2004 r.

77 Zgodne ze zobowiązaniami Lagardère było także powierzenie panu B. funkcji członka komitetu akcjonariuszy Editis na okres od dnia 25 marca 2004 r. do dnia przeniesienia na Wendel własności odsprzedawanych aktywów. Punkt 30 zobowiązań przewidywał, że przedstawiciele pełnomocnika winni stanowić większość składu komitetu akcjonariuszy, tak aby zagwarantować, że pełnomocnik – jako niezależna osoba trzecia – będzie mógł skutecznie zapobiegać wywieraniu wpływu przez Lagardère na zarządzanie spółką Editis.

78 Skoro kancelaria S., reprezentowana przez swego prezesa, została mianowana pełnomocnikiem dopiero po sprzedaży przez NBP spółki Editis na rzecz Lagardère, to wszelkie wcześniejsze czy późniejsze związki kancelarii S. z NBP nie mają znaczenia dla oceny kwestii jej niezależności od Editis, ponieważ na etapie wykonywania zobowiązań NBP nie sprawowała już kontroli nad Editis. Ewentualne związki między pełnomocnikiem a NPB – byłym właścicielem aktywów stanowiących przedmiot decyzji o warunkowym zatwierdzeniu koncentracji – nie mogły zagrozić przeprowadzeniu transakcji odsprzedaży, zmierzającej do rozwiązania problemów w dziedzinie konkurencji, wynikających z połączenia omawianych aktywów z aktywami Lagardère.

79 Według Komisji skarżąca uzasadnia wniosek o braku niezależności pełnomocnika od Editis wyłącznie okolicznością, że nie został on pozbawiony wszelkich więzi czy kontaktów z tą spółką. Jednakże wymóg niezależności od Editis, który Komisja sformułowała wobec pełnomocnika, miał na celu zapewnienie, aby podstawą kontroli kandydatury nabywcy odsprzedawanych aktywów była wyłącznie zdatność tych aktywów do prowadzenia działalności gospodarczej oraz ich siła konkurencyjna, nie zaś względy osobiste. Nie można więc zasadnie zarzucać pełnomocnikowi tego, że miał

on interes w działaniu na korzyść spółki Editis, ponieważ stanowiło to konieczny warunek pełnego wykonania zobowiązań i utrzymania skutecznej konkurencji.

80 W każdym razie, aby brak niezależności pełnomocnika – o ile zostanie on udowodniony – mógł stanowić podstawę stwierdzenia nieważności decyzji z dnia 30 lipca 2004 r., należy jeszcze wykazać, że nieprawidłowość ta doprowadziła pełnomocnika do sporządzenia sprawozdania pozbawionego obiektywizmu i że dokument ten miał decydujący wpływ na treść decyzji.

81 Tymczasem skarżąca nie tylko nie przedstawiła żadnego dowodu zmierzającego do wykazania, że sporządzone przez pełnomocnika sprawozdanie było błędne bądź tendencyjne, ale także nie wykazała w żaden sposób, że dokument ten miał decydujący wpływ na treść decyzji z dnia 30 lipca 2004 r.

82 W celu umożliwienia wydania ostatecznej decyzji w przedmiocie zatwierdzenia nabywcy odsprzedawanych aktywów rola pełnomocnika sprowadzała się do przedstawienia oceny nabywcy oraz wskazania, czy według niego proponowany nabywca spełniał wymogi określone w zobowiązaniach. W rzeczywistości Komisja wydała decyzję z dnia 30 lipca 2004 r. nie wyłącznie bądź w głównej mierze na podstawie sprawozdania pełnomocnika, ale na podstawie wszystkich dostępnych jej informacji, w tym informacji przekazanych przez pełnomocnika.

Ocena Sądu

83 Zgodnie z pkt 15 zobowiązań Lagardère pełnomocnik powołany przez tę spółkę do nadzorowania prawidłowego wykonania jej zobowiązań powinien – względem niej oraz Editis – „być niezależny […] i nie być narażony na konflikt interesów". W punkcie tym wskazano także, że „pełnomocnik będzie otrzymywać od Lagardère wynagrodzenie na warunkach, które nie zagrażają prawidłowemu wykonywaniu jego funkcji ani jego niezależności".

84 Należy przypomnieć, że po tym jak NBP zgodziła się wstąpić w miejsce Lagardère, aby tymczasowo nabyć omawiane aktywa za pośrednictwem w pełni kontrolowanych przez NBP spółek zależnych Segex i Ecrinvest 4, w dniu 3 grudnia 2002 r. spółki te zawarły z Lagardère umowę sprzedaży przenoszącą na Lagardère – pod warunkiem uprzedniego zatwierdzenia koncentracji przez Komisję – całość kapitału zakładowego Investimy 10 – spółki, która była spółką w pełni zależną od Ecrinvest 4, będącej z kolei spółką w pełni zależną od Segex, i która nabyła omawiane aktywa od VUP w dniu 20 grudnia 2002 r.

85 W dniu 20 grudnia 2002 r. Investima 10, będąca w posiadaniu omawianych aktywów, mianowała – na podstawie art. 4 ust. 1 ppkt (ii) lit. c) umowy sprzedaży – pana B., prezesa kancelarii S., członkiem swego zarządu w rozumieniu tego postanowienia, będącym niezależną osobą trzecią w rozumieniu art. 4 ust. 1 ppkt (ii) lit. e).

86 Działając w tym charakterze i otrzymując wynagrodzenie od NBP, pan B. pełnił „w sposób wyłączny", na podstawie art. 4 ust. 1 ppkt (ii) lit. e) umowy sprzedaży, „funkcje, jakie na mocy […] umowy [sprzedaży] sprawować [mógł] zarząd w stosunkach z Komisją […]".

87 Ponadto zgodnie z pkt 15 zobowiązań, powtórzonym w załączniku II do decyzji z dnia 7 stycznia 2004 r., w dniu 9 stycznia 2004 r. Lagardère wyznaczyła kancelarię S. jako pełnomocnika umocowanego, na podstawie pkt 21 lit. g) zobowiązań, do „nadzorowania prawidłowego wykonania" przez Lagardère transakcji zbycia odsprzedawanych aktywów i otrzymującego z tego tytułu wynagrodzenie od Lagardère. W tym czasie pan B. był prezesem kancelarii S. i Komisja przyznała, że wykonywał on funkcje pełnomocnika określone w decyzji z dnia 7 stycznia 2004 r.

88 Kancelaria S. została zatem mianowana pełnomocnikiem w rozumieniu pkt 15 zobowiązań Lagardère, a jej prezes pełnił funkcje związane z piastowaniem tego stanowiska, mimo że on sam pozostawał także członkiem zarządu Investimy 10, przekształconej później w Editis.

89 Ponadto pan B. pełnił jednocześnie funkcje członka zarządu Editis i pełnomocnika od dnia 9 lutego 2004 r., czyli od daty udzielenia pełnomocnictwa kancelarii S., do dnia 25 marca 2004 r., czyli do dnia przekształcenia Editis w uproszczoną spółkę akcyjną.

90 Zgodnie bowiem z pkt 32 zobowiązań Lagardère zarząd spółką Editis sprawowany był w dalszym ciągu przez dotychczasowe organy spółki w okresie od wydania decyzji z dnia 7 stycznia do dnia 25 marca 2004 r., czyli do dnia przekształcenia Editis w uproszczoną spółkę akcyjną.

91 W odpowiedzi na pytanie Sądu Komisja wyjaśniła, że pan B. pełnił funkcje członka zarządu Investimy 10 / Editis zgodnie z francuskim kodeksem handlowym, mającym zastosowanie w tym przypadku, i że wobec tego wykonywanie zadań powierzonych mu jako niezależnej osobie trzeciej w ramach tego zarządu nie wykluczało wcale pełnienia funkcji prawnych, jakie na mocy tego aktu powierzane są członkom zarządu spółki prawa handlowego.

92 Zgodnie z art. L 225-64 akapit pierwszy zdanie pierwsze tego kodeksu „zarząd wyposażony jest w najszerszy zakres kompetencji do działania w imieniu spółki we wszelkich okolicznościach".

93 Zanim kancelaria S., reprezentowana przez swego prezesa, pana B., została mianowana pełnomocnikiem, pan B. był zatem członkiem organu zarządzającego spółką Editis i piastował to stanowisko jeszcze przez ponad miesiąc po tej nominacji.

94 Pozostając członkiem zarządu Investimy 10 – przekształconej w międzyczasie w Editis – w dniu ustanowienia pełnomocnikiem kancelarii S., której był prezesem, i łącząc potem pełnienie funkcji członka zarządu z wykonywaniem zadań pełnomocnika, które zostały mu powierzone przez kancelarię S., pan B. pozostawał w stosunku zależności od Editis, mogącym budzić wątpliwości co do neutralności, którą winien wykazywać przy wykonywaniu tych zadań.

95 Należy dodać, że jako pełnomocnik odpowiedzialny, na mocy pkt 21 lit. g) zobowiązań Lagardère, za nadzorowanie prawidłowego przeprowadzenia przez tę spółkę transakcji zbycia odsprzedawanych aktywów i jako pełnomocnik otrzymujący od Lagardère wynagrodzenie z tego tytułu, kancelaria S., reprezentowana przez swego prezesa, pana B., odpowiadała za zapewnienie, aby Lagardère zbyła odsprzedawane aktywa zgodnie z dyspozycjami dotyczącymi odsprzedaży zawartymi w pkt 1 zobowiązań Lagardère.

96 Transakcja ta obejmowała – według samej Komisji – „szczególnie delikatne wyodrębnienie aktywów przed ich zbyciem przez Lagardère na rzecz osoby trzeciej".

97 W szczególności pełnomocnik powinien – zgodnie z pkt 21 lit. d) zobowiązań Lagardère – „zapewnić, aby działania restrukturyzacyjne prowadzone były z poszanowaniem zobowiązań" Lagardère oraz winien on „być informowany o treści rozmów prowadzonych między Lagardère a Editis w przedmiocie wyodrębnienia aktywów, a w razie potrzeby uczestniczyć w takich rozmowach".

98 Zgodnie z pkt 24 zobowiązań pełnomocnik powinien „w razie braku porozumienia między Lagardère a Editis co do [niezbędnych] działań restrukturyzacyjnych" zaproponować „po wysłuchaniu stron z poszanowaniem zasady kontradyktoryjności,

zakres niezbędnych działań restrukturyzacyjnych" i przedstawić Komisji sprawozdanie zawierające informacje o treści tych zaleceń.

99 Z akt sprawy wynika, że wspomniany brak porozumienia między Lagardère a Editis rzeczywiście miał miejsce. W duplice Komisja oświadczyła bowiem, że była regularnie informowana o napięciach wytwarzanych niekiedy przez Lagardère, która miała interes w tym, aby zakres aktywów Editis, jakie decyzja z dnia 7 stycznia 2004 r. pozwalała jej zatrzymać, był tak szeroki, jak tylko to możliwe. W piśmie tym Komisja podniosła także, że pełnomocnik kilkakrotnie sprzeciwił się Lagardère – po uprzednich konsultacjach z Komisją – chroniąc w ten sposób interesy odsprzedawanych aktywów.

100 Jednakże pełnienie przez pana B. funkcji członka zarządu spółki, w której posiadaniu znajdowała się całość aktywów Editis, mogło wpłynąć na niezależność, jaką osoba ta powinna zachować przy opracowywaniu zaleceń niezbędnych działań restrukturyzacyjnych oraz sprawozdania informującego Komisję o treści tych zaleceń.

101 Zgodnie z art. 2 ust. 2 akapit pierwszy umowy zawartej między Ecrinvest 4 a kancelarią S. w dniu 19 grudnia 2002 r., pan B. działał, począwszy od dnia 20 grudnia 2002 r., „w ramach pełnionej w spółce funkcji […] w interesie Investimy 10 oraz aktywów, w szczególności zaś w trosce o zachowanie ich zdatności do prowadzenia działalności gospodarczej, wartości ekonomicznej i konkurencyjności".

102 Ponadto pan B. zobowiązany był, na mocy art. 2 ust. 2 akapit drugi tej umowy, do przestrzegania oraz do zapewnienia przestrzegania przez zarząd Investimy 10 postanowień zawartych w art. 4 umowy sprzedaży dotyczących „zasad starannego zarządzania" omawianymi aktywami, których przestrzegania wymaga się od zarządu w celu „zachowania integralności aktywów i ich wartości".

103 Z pkt 92 powyżej wynika, że oprócz szczególnych zadań powierzonych panu B. z tytułu pełnienia funkcji w ramach zarządu, które obejmowały kompetencje, w jakie zgodnie z umową sprzedaży mógł zostać wyposażony zarząd w relacjach z Komisją bądź wszelkimi innymi organami ds. konkurencji, jako członek zarządu Investimy 10, a następnie Editis, musiał on także być wyposażony – w odniesieniu do całości omawianych aktywów, które znajdowały się kolejno w posiadaniu tych dwóch spółek – w pełen zakres ustawowych kompetencji właściwych dla członka zarządu spółki prawa handlowego.

104 Oznacza to, że pełnienie przez pana B., w okresie od dnia 20 grudnia 2002 r. do dnia 25 marca 2004 r., funkcji członka organu zarządzającego spółką Investima 10, przekształconą potem w Editis, w której to interesie zobowiązany był działać w ramach pełnionej w spółce funkcji, zgodnie z zasadami starannego zarządzania, nie pozwalało mu na w pełni niezależne wykonywanie zadań niezależnego pełnomocnika, zgodnie z wymogami określonymi w pkt 15 zobowiązań Lagardère.

105 Komisja nie może zatem skutecznie podnosić, że sprawowanie przez pana B. funkcji niezależnej osoby trzeciej, członka zarządu Editis, a następnie niezależnego pełnomocnika, zmierzało do uniemożliwienia spółce Lagardère wywierania wpływu na zarządzanie omawianymi aktywami, ani że pełnomocnikowi nie można zarzucać tego, iż miał on interes w działaniu na korzyść Editis, ponieważ interes ten stanowił konieczny warunek pełnego wykonania zobowiązań Lagardère i utrzymania skutecznej konkurencji.

106 Ponieważ na mocy decyzji z dnia 7 stycznia 2004 r. Lagardère była uprawniona do zachowania aktywów określonych w pkt 1 zobowiązań, wprost przeciwnie, to pełnomocnik zobowiązany był – przy zachowaniu pełnej niezależności – do sprawowania kontroli nad tym, aby Lagardère wykonała, zgodnie z rzeczonym postanowieniem, tylko te zobowiązania do odsprzedaży aktywów, które sama Komisja uzna za wystarczające, z poszanowaniem swobody zawierania umów przez strony koncentracji, do

utrzymania skutecznej konkurencji, a w rezultacie, do uczynienia tej transakcji zgodną ze wspólnym rynkiem.

107 W konsekwencji sprawozdanie z oceny kandydatury Wendel do nabycia odsprzedawanych aktywów, w świetle którego wydano decyzję z dnia 30 lipca 2004 r., zostało opracowane przez pełnomocnika, który nie spełniał wymogu niezależności względem Editis, sformułowanego w pkt 15 zobowiązań Lagardère, przywołanych w załączniku II do decyzji z dnia 7 stycznia 2004 r.

108 Co się tyczy kwestii wpływu sprawozdania na treść decyzji z dnia 30 lipca 2004 r., należy przypomnieć, że – jak wynika z pkt 5 tej decyzji – do kancelarii S., występującej w charakterze pełnomocnika, zwrócono się o przedstawienie Komisji sprawozdania zawierającego ocenę kandydatury Wendel, jako nabywcy odsprzedawanych aktywów, w świetle kryteriów zatwierdzenia określonych w pkt 10 zobowiązań Lagardère załączonych do decyzji z dnia 7 stycznia 2004 r.

109 Z pkt 6 decyzji z dnia 30 lipca 2004 r. wynika nadto, że została ona sporządzona w szczególności na podstawie sprawozdania pełnomocnika.

110 Chociaż sprawozdanie nie stanowiło jedynej podstawy sporządzenia decyzji z dnia 30 lipca 2004 r., to jednak wydaje się, że dokument ten miał decydujący wpływ na jej treść.

111 Z analizy porównawczej sprawozdania pełnomocnika i decyzji z dnia 30 lipca 2004 r. wynika bowiem, że akt ten był w znacznej mierze inspirowany treścią sprawozdania.

112 Tak więc, w celu wykazania zdolności Wendel do utrzymania i rozwoju spółki Nouvel Editis, występująca w charakterze pełnomocnika kancelaria podkreśliła w swym sprawozdaniu, tak jak uczyniła to Komisja w decyzji z dnia 30 lipca 2004 r., ograniczony zakres działalności Nouvel Editis oraz okoliczność posiadania przez Wendel „zasobów kierowniczych, wydawniczych oraz pomocniczych", niezbędnych dla Nouvel Editis.

113 W obydwu dokumentach wskazano w identyczny sposób, że osiągnięcie dochodowości inwestycji Wendel wymaga „reorganizacji i zwiększenia kosztów centrum dystrybucji Interforum".

114 Zarówno kancelaria występująca w charakterze pełnomocnika, jak i Komisja wspominają o większościowym lub zasadniczym podziale kapitału Wendel i o jej podejściu „majątkowym", które są inne niż w przypadku tradycyjnych funduszy inwestycyjnych, co pozwala oczekiwać, że zaangażowanie Wendel w spółkę Editis wykroczy poza krótkoterminowe perspektywy typowe dla takich funduszy.

115 Podczas gdy występująca w charakterze pełnomocnika kancelaria stwierdza, że spółka Wendel jest kandydatem do przejęcia, który może zapewnić sprawne wykonanie zobowiązań Lagardère, Komisja wskazuje, że nabycie przez Wendel aktywów odsprzedawanych przez Lagardère nie powinno stworzyć nowych problemów dla konkurencji, które mogłyby opóźnić wykonanie tych zobowiązań.

116 Wreszcie podobnie jak pełnomocnik, który uważa, że czas trwania inwestycji Wendel wynoszący około 5–7 lat, jest konieczny dla „skonsolidowania" przedsiębiorstwa, Komisja twierdzi ze swej strony, że pozbycie się w krótkim terminie przez Wendel kapitału Nouvel Editis jest mało prawdopodobne i że wydaje się, iż wystarczy to do zapewnienia „stabilizacji przedsiębiorstwa".

117 Ponadto sama Komisja kilkakrotnie powołała się na wnioski sprawozdania sporządzonego przez występującą w charakterze pełnomocnika kancelarię, by w odpowiedzi na czwarty zarzut skarżącej podniesiony w uzasadnieniu żądania stwierdzenia nieważności odeprzeć twierdzenie, że popełniła ona oczywisty błąd w ocenie zgodności kandydatury Wendel z przesłankami jej zatwierdzenia określonymi w pkt 10 lit. b) zobowiązań Lagardère.

118 Wskazane naruszenie prawa może więc stanowić podstawę stwierdzenia nieważności decyzji z dnia 30 lipca 2004 r.

119 Należy zatem stwierdzić nieważność tej decyzji, przy czym nie zachodzi potrzeba badania pozostałych zarzutów podniesionych przez skarżącą w uzasadnieniu żądania stwierdzenia nieważności.

W przedmiocie wniosku o zawieszenie postępowania

120 W świetle wszystkich powyższych rozważań okazuje się, że Sąd był w stanie właściwie rozstrzygnąć niniejszą skargę na podstawie żądań, zarzutów i argumentów przedstawionych przez strony zarówno w procedurze pisemnej, jak i ustnej.

121 Należy zatem odrzucić wniosek skarżącej o zawieszenie postępowania.

W przedmiocie kosztów

122 Zgodnie z art. 87 § 2 regulaminu postępowania przed Sądem kosztami zostaje obciążona, na żądanie strony przeciwnej, strona przegrywająca sprawę.

123 Ponieważ Komisja i Lagardère przegrały sprawę, należy – zgodnie z żądaniem skarżącej – obciążyć je nie tylko kosztami własnymi, ale także kosztami poniesionymi przez skarżącą.

124 Ponieważ skarżąca nie wniosła o obciążenie kosztami postępowania spółki Wendel, ponosi ona jedynie własne koszty.

Z powyższych względów

SĄD (szósta izba)

orzeka, co następuje:

1) Stwierdza się nieważność decyzji Komisji (2004)D/203365 z dnia 30 lipca 2004 r. dotyczącej zatwierdzenia Wendel Investissement jako nabywcy aktywów zbywanych zgodnie z decyzją Komisji 2004/422/WE z dnia 7 stycznia 2004 r. uznającą koncentrację za zgodną ze wspólnym rynkiem

i z porozumieniem w sprawie Europejskiego Obszaru Gospodarczego (sprawa COMP/M.2978 – Lagardère/Natexis/VUP).

2) Komisja Europejska i Lagardère SCA ponoszą własne koszty oraz zostają obciążone kosztami poniesionymi przez Éditions Odile Jacob SAS.

3) Wendel Investissement ponosi własne koszty.

Meij Vadapalas Truchot

Wyrok ogłoszono na posiedzeniu jawnym w Luksemburgu w dniu 13 września 2010 r.

Podpisy